

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 20. september 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 714 (alm. del) efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Morten Messerschmidt (DF) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 714:

Det fremgår at artiklen: "Far tiltalt: Mishandlede to døtre på asylcenter" i Ekstra-bladet den 15. september 2021, at en familie, der har status som FN-flygtning i et andet EU-land, flere gange er rejst til Danmark for at søge om asyl og faktisk har opholdt sig på asylcentre i Jylland og Sjælland i gennem fire år. Vil ministeren på den baggrund oplyse, hvor mange asylansøgere der er i Danmark, som allerede har status af FN-flygtninge eller anden lovlig opholdsstatus i et andet land?

Svar:

Udlændinge- og Integrationsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet et bidrag fra Udlændingestyrelsen, der har oplyst følgende:

"Udlændingestyrelsen kan indledningsvist oplyse, at Dublinforordningen regulerer ansvaret for at behandle en ansøgning om asyl mellem medlemsstaterne. Forordningen hviler på et princip om, at kun én medlemsstat er ansvarlig for at behandle en indgivet asylansøgning og fastsætter en række ansvarskriterier. Ansvarskriterierne er reguleret i forordningens kapitel III og indeholder bl.a. et kriterie om opholdstilladelse. Hvis en asylansøger er i besiddelse af en gyldig opholdstilladelse på andet grundlag end beskyttelse, vil den medlemsstat, som har udstedt opholdstilladelsen, være ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen. Vurderingen af ansvarskriterierne sker på grundlag af situationen på det tidspunkt, hvor ansøgeren første gang søgte om asyl på medlemsstaternes område.

Endvidere kan en asylansøgning afvises efter udlændingelovens § 29 b, hvis ansøgeren har opnået beskyttelse i et andet land tilsluttet Dublinforordningen. Asylansøgningen kan alene afvises, hvis det land, som har givet ansøgeren beskyttelse, opfylder betingelserne for at blive betragtet som første asyl-

15. oktober 2021

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Koncernstyring og Tilsyn
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2021 - 16479
Akt-id 1789530

land. Det betyder bl.a., at ansøgeren skal kunne indrejse og opholde sig lovligt i landet, være sikret mod refoulement, ligesom ansøgerens personlige integritet og sikkerhed skal være beskyttet. I den forbindelse kan det også oplyses, at anvendelsen af udlændingelovens § 29 b ikke er betinget af, at ansøgeren på afgørelsestidspunktet fortsat har gyldig opholdstilladelse i landet.

Udlændingestyrelsens afgørelse om afvisning efter udlændingelovens § 29 b kan påklages til Flygtningenævnet. En klage vil som udgangspunkt ikke tillægges opsættende virkning, men kan meddeles i den konkrete sag af Flygtningenævnet.

Oplysninger om, hvorvidt en ansøger allerede har et gyldigt opholdsgrundlag på baggrund af asyl i et andet land, registreres ikke som metadata i udlændingemyndighedernes elektroniske sagsbehandlingssystem på en sådan måde, at oplysningerne kan udtrækkes statistisk før, der er truffet en afgørelse i sagen. Der kan derfor ikke på baggrund af det eksisterende registreringsgrundlag i det elektroniske sagsbehandlingssystem foretages en opgørelse af, hvor mange asylansøgere, der er indkvarteret under Udlændingestyrelsens forsørgelse, som allerede har et gyldigt opholdsgrundlag på baggrund af asyl i et andet land.

I forbindelse med en ansøgning om opholdstilladelse i Danmark indhenter Udlændingestyrelsen en række oplysninger til brug for sagsbehandlingen. Disse oplysninger findes fx i samtalereferater, breve og dokumenter og indgår i styrelsens behandling af den konkrete ansøgning. Oplysningerne er gemt i det elektroniske sagsbehandlingssystem, men det er kun en delmængde af oplysningerne, som registreres som metadata, og som derfor kan udtrækkes til statistiske oversigter. Metadata kan fx være ansøgningsdato, ansøgerens navn, afgørelsens udfald og lignende.

Det bemærkes, at vurderingen af ansvarskriterierne ifølge Dublinforordningen er kompleks og følger nogle regler, som gør, at en Dublinafgørelse ikke nødvendigvis afspejler ansøgerens forhold på det givne tidspunkt. Som eksempel kan nævnes, at en ansøger ikke nødvendigvis fortsat har en gyldig opholdstilladelse i en anden medlemsstat på det tidspunkt, hvor Udlændingestyrelsen træffer afgørelse om, at den pågældende skal overføres til en anden medlemsstat, idet det afgørende er tidspunktet, hvor ansøgeren første gang søgte om asyl på medlemsstaternes område.

Blandt andet på den baggrund har Udlændingestyrelsen ikke fundet anledning til at foretage en opgørelse over antallet af Dublinafgørelser, idet en sådan opgørelse i lyset af spørgsmålet vil fremstå særdeles mangelfuld, ligesom opgørelsen ikke nødvendigvis vil afspejle, at ansøgeren har en gyldig opholdstilladelse i et andet land.

Udlændingestyrelsen har i stedet foretaget en opgørelse over antallet af afgørelser om afvisning efter udlændingelovens § 29 b.

Udlændingestyrelsen har i perioden 1. januar 2020-21. september 2021 truffet følgende antal afgørelser om afvisning til en anden medlemsstat efter udlændingelovens § 29 b:

	2020	2021*	I alt
Antal afgørelser om afvisning	30	28	58

*Omfatter perioden 1. januar 2021-21. september 2021.

Det bemærkes hertil, at antallet af afgørelser om afvisning efter udlændingelovens § 29 b ikke kan sidestilles med antallet af personer, som har et gyldigt opholdsgrundlag i et andet land, ligesom antallet af afgørelser ikke er lig med antallet af personer.

For det første kan den samme person have fået flere afgørelser. For det andet kan der være ansøgere, som er indkvarteret på et asylcenter, og som har et gyldigt opholdsgrundlag i et andet land tilsluttet Dublinforordningen, hvor Udlændingestyrelsen endnu ikke har truffet en afgørelse om afvisning efter udlændingelovens § 29 b, eller hvor styrelsen ikke kan træffe afgørelse herom, fx fordi det pågældende land ikke kan tjene som første asylland. Der kan også være situationer, hvor en ansøger forsvinder eller asylansøgningen frafalder under sagsbehandlingen, hvor styrelsen derfor ikke træffer afgørelse om afvisning efter udlændingelovens § 29 b.

Endelig skal det bemærkes, at det forhold, at Udlændingestyrelsen har truffet afgørelse om afvisning efter udlændingelovens § 29 b ikke er ensbetydende med, at den pågældende vil blive overført til den anden medlemsstat, fx fordi afgørelsen bliver omgjort af klageinstansen.

Udlændingestyrelsen kan endvidere oplyse, at ud af de personer, som i perioden 1. januar 2020-21. september 2021 har modtaget en afgørelse fra styrelsen om afvisning til anden medlemsstat efter udlændingelovens § 29 b, var 13 personer indkvarteret under styrelsens forsørgelse pr. 19. september 2021.

Opgørelsen over antallet af afgørelser om afvisning til anden medlemsstat er endelig for perioden 1. januar 2020-31. december 2020. Opgørelsen for perioden 1. januar 2021-21. september 2021 er foreløbig og er opgjort på baggrund af registreringer i udlændingemyndighedernes elektroniske sagsbehandlingssystem pr. 21. september 2021.

Oplysningen om indkvartering under Udlændingestyrelsens forsørgelse pr. 19. september er foreløbig og er opgjort på baggrund af registreringer i Indkvarterings- og ydelsesBeregningsSystemet (IBS) pr. 21. september 2021.

Generelt bemærkes det, at de statistiske oplysninger er behæftet med usikkerhed, da det elektroniske sagsbehandlingssystem er opbygget som et journaliserings- og sagsstyringssystem, og IBS er opbygget som et booking- og ydelsesberegningssystem, og da ingen af systemerne dermed er opbygget som egentlige statistiksystemer.”

Mattias Tesfaye

/

Henrik Kyvsgaard